GRAMMATICÆ GRÆCÆ COMPENDIUM.

Operâ & Studio

H. KNOLLYS.

LONDINI,

Anno Domini, 1664.

Literarum Compendia insigniora.

ἀλ,	αλ	πρ,	πρ
ἀλλ,	αλλ	πρει,	πρει
γὰρ,	γαρ	πρω,	πρω
γὴν,	γην	σαν,	σαν
δὲ,	δε	σθαι,	σθαι
ε,	ε	σπ,	σπ
εἶναι,	ειναι	σσ,	σσ
ελ,	ελ	στ,	στ
ἐπὶ, ἐπ,	επι	σχρ,	σχρ
ρ ρ,	ερ	ται,	ται
ευ,	ευ	ταῖς,	ταις
κὶ,	κι	τὴν,	την
κὶα,	κια	τῆς,	της
μὰν,	μαν	τὸν,	τον
μὲν,	μεν	τῦ,	του
μένος,	μενος	τρ,	τρ
μὰ,	μια	τρο,	τρο
μθ,	μεθ	τῶν, τ,	των
μῶν,	μων	υι,	υι
οὗτος,	ουτος	ὑπερ,	υπερ

Græcorum Literæ.

Figura.	Nomen.	Potestas.
Α α	Alpha	a
Β β ϐ	Beta	b v.
Γ γ ϝ	Gamma	g.
Δ δ ժ	Delta	d.
Ε ε	E psilon	e *breve.*
Ζ ζ ζ	Zeta	z
Η η	Eta	e *longum.*
Θ ϑ θ	Theta	th.
Ι ι	Iota	i.
Κ κ	Kappa	c k.
Λ λ	Lambda	l.
Μ μ	My	m.
Ν ν	Ny	n.
Ξ ξ	Xi	x.
Ο ο	O micron	o *parvum.*
Π π ϖ	Pi	p.
Ρ ρ ϱ	Rho	r.
Σ ς σ ϲ	Sigma	ſ s.
Τ τ ϯ	Tau	t.
Υ υ	Y psilon	u.
Φ φ	Phi	ph.
Χ χ	Chi	ch.
Ψ ϯ	Psi	pſ.
Ω ω	O mega	o *magnum.*

Vocales ſeptem :

Longæ, η, ω. Breves, ε, ο. Ancipites, α, ι, υ.

Diphthongi duodecim :

Propriæ, αι, αυ, ει, ευ, οι, υι. Impropriæ, ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, ῡ, ωυ

Mutæ ſunt { Tenues, π, κ, τ. | Duplices, ζ, ξ, ψ.
Mediæ, β, γ, δ. | Liquidæ, λ, μ, ν, ρ.
Aſpiratæ, φ, χ, θ. | σ eſt ſuæ poteſtatis.

Accentus ſunt tres ; ´ ` ˜.

Acutus [´] habet locum in ultimâ, penultimâ, antepenultimâ. Circumflexus [˜] in ultimâ & penultimâ. Gravis [`] tantùm in ultimâ ſignatur, ſed in omni ſyllaba intelligitur, in quâ nullus eſt accentus.

Vox per ſe unicum tantùm gerit accentum.

Spiritus ſunt duo : Lenis [᾽] & Aſper [῾].

Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo ſpiritum accipit. Sed incipiens ab υ vel ῥ aſpiratur. Et in medio ῥ geminata utrumque recipit : ut, ἔῤῥωσο, *vale.*

Rejiciuntur

Rejiciuntur per Apoſtrophen α, ε, ι, ο, αι, οι. Sed ſi ſequens vocalis aſpiretur, mutatur tenuis præcedens in aſpiratam: ut, ἀφ' ἡμῶν, pro ἀπὸ ἡμῶν.

Gamma ante γ, κ, ξ, χ, ſonat ν· ut, ἄγγελος, *angelus*; λύγξ, *lynx*; ἔγχος, *enchos*; πέφαγκα.

Octo ſunt partes Orationis:

Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum; } Participium, Adverbium, Conjunctio, Præpoſitio.

Caſus quinq; *Numeri* tres. *Genera* tria.

Articulus Præpoſitivus; ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc.*

	Sing.	Dual.	Pl.
M.	ὁ, τοῦ, τῷ, τόν,	τὼ, τοῖν,	οἱ, τῶν, τοῖς, τοὺς,
F.	ἡ, τῆς, τῇ, τήν,	τὰ, τοῖν,	αἱ, τῶν, ταῖς, τὰς,
N.	τὸ, τοῦ, τῷ, τό	τὼ, τοῖν.	τὰ, τῶν, τοῖς, τά

Articulus Subjunctivus; ὃς, ἣ, ὅ, *qui, quæ, quod.*

M.	ὃς, ἧς, ᾧ, ὅν,	ὼ, οἷν,	οἱ, ὧν, οἷς, ἅς,
F.	ἣ, ἧς, ᾗ, ἣν,	ᾱ, ᾱ̃ν,	αἱ, ὧν αἷς, ᾱ̃ς,
N.	ὃ, ἧς, ᾧ, ὅ.	ὼ, οἷν.	ἃ, ὧν, οἷς, ἃ

Declinationes ſunt decem ; quinque Nominum Simplicium, quinque Contractorum. Quatuor priores Simplicium ſunt pariſyllabicæ, i.e. *non creſcentes Genitivo.* Quinta verò impariſyllabica, ex quâ oriuntur omnes Contractorum.

Declinatio prima

Deſinit in ας vel ης, Generis Maſculini : ut, ὁ Αἰνείας, *Æneas* ; ὁ Χρύσης, *Chryſes.*

S. ὁ Αἰνείας, Αἰνείου, Αἰνείᾳ, Αἰνείαν, Αἰνεία.
D. Αἰνείᾳ, Αἰνείαιν, Αἰνείᾳ.
P. Αἰνεῖαι, Αἰνείων, Αἰνείαις, Αἰνείας, Αἰνεῖαι.
S. ὁ Χρύσης, Χρύσου, Χρύσῃ, Χρύσην, Χρύσῃ.
D. τὼ Χρύσᾳ, Χρύσαιν, Χρύσᾳ.
P. οἱ Χρύσαι, Χρυσῶν, Χρύσαις, Χρύσας, Χρύσαι

Omnis Genitivus pluralis deſinit perpetuò in ων. In primâ autem & ſecundâ Declinatione circumflectitur.

Dativus ſingularis in quatuor primis Declinationibus habet ι ſubſcriptum, *ſc.* in α, η, ω.

Quædam nomina in ας Doricè declinata, formant Genitivum in α· ut, ὁ Θωμᾶς, τῦ Θωμᾶ.

Atticè & Poeticè Vocativus uſurpatur pro Nominativo. Nomina

Nomina in της, Gentilia, Poetica in πης, & Compoſita à πωλῶ, μῆδω, βίβω, formant Vocativum in α brevi: ut, ὦ κεῖλα, ὦ Σκύθα.

Secunda Declinatio

Deſinit in α & η, Generis fœminini.

S. ἡ μῆσα, τῆς μέσης, τῇ μέσῃ, τὴν μέσαν, ὦ μῆσα.
D. τὰ μέσα, ταῖν μέσαιν, ὦ μέσα.
P. αἱ μῆσαι, τῶν μεσῶν, ταῖς μέσαις, τὰς μέσας.
S. ἡ τιμὴ, τῆς τιμῆς, τῇ τιμῇ, τὴν τιμὴν, ὦ τιμή.
D. τὰ τιμὰ, ταῖν τιμαῖν, ὦ τιμά.
P. αἱ τιμαὶ, τῶν τιμῶν, ταῖς τιμαῖς, τὰς τιμὰς, ὦ αἱ.

Finita in δα, θα, ρα, & α purum faciunt Genitivum in ας, & Dativum in ᾳ. α purum dicitur, cùm vocalis vel diphthongus præcedit α: ut, ἡ φιλία, τῆς φιλίας, τῇ φιλίᾳ.

Quædam in Dativo & Accuſativo ſingulari patiuntur Metaplaſmum: ut, ἀλκὶ pro ἀλκῇ. Et plurima augentur cum φι & φιν: ut, θύρᾳ *janua*, θύρηφι.

Tertia Declinatio

Deſinit in ος Maſculini, Fœminini, & Communis generis, & ον Neutrius.

S. ὁ λόγος, τοῦ λόγου, τῷ λόγῳ, τὸν λόγον, ὦ λόγε.
D. τὼ λόγω, τοῖν λόγοιν, ὦ λόγω.
P. οἱ λόγοι, τῶν λόγων, τοῖς λόγοις, τοὺς λόγους.

S. τὸ ξύλον, τοῦ ξύλου, τῷ ξύλῳ, τὸ ξύλον.
D. τὼ ξύλω, τοῖν ξύλοιν, ὦ ξύλω.
P. τὰ ξύλα, τῶν ξύλων, τοῖς ξύλοις, τὰ ξύλα.

Nomina Contracta hujus Declinationis sic inflectuntur:

S. ὁ νόος, νοῦς· νόου, νοῦ· νόῳ, νῷ· νόον, νοῦν· νόε, νοῦ.
D. νόω, νώ· νόοιν, νοῖν· νόω, νώ.
P. νόοι, νοῖ· νόων, νῶν· νόοις, οἷς· νόους, οὓς· νόοι, οἱ.

Poeticè Dativus & Accusativus singularis & Dativus pluralis mutantur per Metaplasmum: ut, παρθένι, pro παρθένῳ· ἄστρασι, Ζάββασι, pro ἄστροις, Ζαββάτοις. Pauca patiuntur Apocopen: ut, ἔρι, pro ἔριον *lana*. Nonnullis φι & φιν adjungitur: ut, στρατοφι, pro στρατῷ *exercitus*, abjecto σ.

Quarta Declinatio Atticorum Propria

Definit in ως, Masculini, Fœminini, & Communis generis, & ων, Neutrius: ut, τὸ ἔυγεων *fertile*.

S. ὁ Μενέλεως, ἐλεω, ἐλεῳ, ἐλεων, ἐλεως.
D. τὼ Μενέλεω, τοῖν Μενέλεων, ὦ Μενέλεω.
P. οἱ Μενέλεῳ, ἐλεων, ἐλεῳς, ἐλεως, ἐλεῳ.

Quinque nomina formant Accusativum singularem in ω· ut, Ἄθω, ἕω, κέω, κῶ,

πῶ, λαγώ. Et veteres Attici ν finalem univerſim ex Accuſativo removerunt: τὸ χρέως *debitum* eſt Neutrius generis

Quinta Declinatio Imparisyllabica

Definit in α, ι, υ, ω. ν, ρ, σ, ξ, ψ, omnium generum.

S. ὁ τιτὰν, πτᾶν☉, πτᾶγι, πτᾶνα, πτάν.

D. τὼ πτᾶνε, πτάνοιν, τιτᾶνε.

P. οἱ πτᾶνες, πτάνων, πτᾶσι, πτᾶνας, τᾶνες.

S. τὸ σῶμα, σώματ☉, σώματι, σῶμα, σῶμα.

D τὼ σώματε, σωμάτοιν, σώματε.

P. τὰ σώματα, άτων, σώμασι, ματα, σώματα.

Accuſativus communiter deſinit in α.

Gravitona in ις & υς pura in Genitivo mittunt Accuſativum in ιν & υν· ut, ὄρις, ὄριν· βότρυς, τὸν βότρυν. Non pura, in α & ν· ut, ἔρις, τὴν ἔριδα & ἔριν· νέηλυς, τὸν νεήλυδα & νέηλυν.

Nomina in αυς & ευς faciunt αυν & ευν· ut, χαῦς, χαῦν· βῆς, βῆν. Sed πῆς habet πόδα· ὀδὰς, ὀδόντα.

Vocativus communiter ſimilis eſt Nom.

Adjectiva in ων & ης formant Vocativum in εν· ut, τέρων, ὦ τέρεν· χαρίεις, ὦ χαρίεν, & ὦ χαρίεις.

Gravitona in ης formant Vocativum in ερ· ut, μητηρ, ὦ μῆτερ. Et hæc quatuor, πατὴρ, ἀνὴρ, εἰνὴρ, ζωτὴρ, ὦ πάτερ, ἄνερ, σῶτερ.

Nomina in ὰς & ὺς abjiciunt σ· ut, βασιλὰς, ὦ βασιλεῦ, præter πᾶς & ὀδύς.

Gravitona etiam in ις & υς· ut, βόστρυς, ὦ βόστρυ· ὄφις, ὦ ὄφι· & παῖς, ὦ παῖ.

Quædam Polysyllaba composita in ων formant Vocativum in ον· ut, Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον.

Dativus Pluralis

Formatur vel à Dativo singulari interponendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ν, τ· ut, τιτᾶσι. Vel à Nominativo in ξ, ψ, vel diphthongo: ut, Ἄραψ, Ἄραψι· βασιλὰς, βασιλεῦσι· κόραξ, κόραξι.

Cùm penultima Dativi singularis sit longa positione, in plurali additur ι post ε, & υ post ο· ut, τιθέντι, τιθεῖσι· λέοντι, λέουσι.

Quæ Syncopen patiuntur formant Dativum pluralem in ασι· ut, πατὴρ, πατράσι. Sed in Accusativo singulari πατέρα & μητέρα tantùm leguntur.

Dativus Poeticus formatur à Genitivo singulari,

ſingulari, mutando ος in εσι vel εσσι· ut, ἥρωος, ἡρώεσι & ἡρώεσσι.

Hìc etiam additur φι & φιν, & Apocope accidit in omnibus caſibus ſingularibus.

Nominibus & Verbis in ι vel ε deſinentibus additur ν, vocali ſequente· ut, τύπτουσιν ἐκεῖνον· interdum & non ſequente, Poetice'.

Prima Declinatio Contractorum

Deſinit in ης, Maſculini, Fœminini, & Communis generis; ες & ος Neutrius.

S. Δημοσθένης· ένεος, ένους· ένεϊ, ένει· ένεα, ένη· ες.
D. Δημοσθένεε, ένη· ενέοιν, ενοῖν· ένεε, -ένη.
P. Δημοσθένεες, ένεις· νέων, νῶν· ένεσι· ένεας, ένεις

S. { ὁ, ἡ ἀληθὴς, -έος, οῦς, -έεϊ, εῖ, -έα, ῆ.
{ τὸ ἀληθὲς, -ές.

D. τὼ, τὰ, τὼ ἀληθέε, ῆ, -έοιν, οῖν, -έε, ῆ.

P. { οἱ, αἱ ἀληθέες, εῖς. -έων, ῶν. -έσι, -έας, εῖς.
{ τὰ ἀληθέα, ῆ. -έα, ῆ.

Nomina propria, & compoſita ab ἔτος, in Nominativo, Accuſativo, & Vocativo pariſyllabicè inflectuntur: ut, ὁ Ἀριστοφάνης, τὸν Ἀριστοφάνην· ὁ ἑπταέτης, οἱ ἑπταέται, τοὺς ἑπταέτας.

Nomina

Nomina desinentia in υς purum, contrahunt Atticè Accusativum in α· ut, ἰχθυὺς, τὸν ἰχθὺν ἰχθύα, ἰχθυᾶ.

Secunda Contractorum

Definit in ις, Masculini & Fœminini generis; ι Neutrius: ut, σίνηπι.

S. ὁ ὄρις, ὄριος, ὄρῐϊ, ὄρι· ὄριν· ὄρι.

D. τὼ ὄριε, τοῖν ὀρίοιν, ὦ ὄριε.

P. ὄριες, ὄρις· ὀρίων, ὄρισι, ὄριας, ὄρις· ὄριες, ις.

Atticè & Ionicè τῆς ὄρεως· τῷ ὄρεϊ, ὄρει.

D. τὼ ὄρεε, ὄρη· τοῖν ὀρέων.

P. οἱ ὄρεες, ὄρεις· τῶν ὀρέων· τὰς ὄρεας, ὄρεις.

Tertia Contractorum

Definit in ὰς, Generis masc. tantúm.

S. ὁ βασιλεὺς, λέως, λέϊ, λεῖ· λέα· λεῦ.

D. τὼ βασιλέε, λῆ· λέοιν· λέε, λῆ.

P. οἱ βασιλέες, λεῖς· λέων· λεῦσι· λέας, λεῖς.

Gen. Attic. definit in έως· ut, τοῦ βασιλέως.

Quarta Contractorum

Definit in ως & ω, Gen. fœm. tantúm.

S. ἡ Λητὼ, όος· ὄϊ, οῖ· όα, ὼ· οῖ.

D. τὰ Λητὼ, τοῖν Λητοῖν, ὦ Λητώ.

P. αἱ Λητοὶ, Λητῶ, Λητοῖς, Λητὼς, Λητοί.

Singularis tantùm contrahitur. Vocativus definit in οῖ. Sunt duo tantùm in

ως

ως hujus Declinationis, ἠὼς, & αἰδὼς, quæ & Accusativum circumflectunt: ut, τλὼ ἠῶ, αἰδῶ.

Quinta Contractorum

Desinit in ας purum & ρας, Generis neutrius.

S. τὸ κέρας· ἀ]Θ, αος, ως· ἄ]ι, αϊ, ᾳ· κέρας· κέρας.
D. τῶ κέρα]ε, αε, α· ἄτοιν, ἄοιν, ᾶν· ἄ]ε, αε, α.
P. τὰ κέρα]α, αα, α· ἄτων, ἄων, ᾶν· ασι· ἄ]α, αα, α

Contractio fit tollendo τ· ut, κέρα]Θ, κέρα Θ, κέρως.

χρυσοῦς, ἀργυροῦς, χαλκοῦς, à χρύσε Θ, ἀργύρε Θ, χάλκε Θ irregulariter deducta, contrahuntur in omnibus casibus. Sic etiam ὀστέον, os, ossis, ὀστοῦν, G. ὀστέου, οῦ, D. ὀστέῳ, ῷ, Tertiæ Simplicium

Neutra in υ contrahunt Dativum solùm, ut ἄστυ· πρὸ ἄστεϊ, ἄστει. Sic ἡδὺς, D. ἡδεῖ, ἡδεῖ. N. V. ἡδέες, ἡδεῖς. A ἡδέας, ἡδεῖς, &c.

Substantiva etiam Barytona in υς contrahuntur in Nominativo, Accusativo, & Vocativo plurali in υς· ut, βόστυες, βόστυς.

Contrahuntur etiam Comparativa in Accusativo singulari; in Nominativo, Accusativo, Vocativo plurali: ut, ✝ μείζονα, μείζοα,

μείζοα, μείζω. Μειζονες, οες, ας· μείζονας, οας, ας· μείζοτα, οα, ω.

Aptota ſunt, Nomina literarum: ut, ἄλφα, βῆτα. Quæ patiuntur Apocopen, ut δῶ pro δῶμα. Omnes numeri à quatuor ad centum. Poetica in φι & φιν· & alia nonnulla. *Monoptoton* unicum, ὦ 'τὰν, *ô amice*, ab ἕτης. *Dipteton*, ἀμφὼ, ἀμφοῖν, *Tripteton*, ἀλλήλων, ἀλλήλοῖν, ἀλλήλων· ἀλλήλοις, αις, οις· ἀλλήλους, λας, ἄλληλα. Et ſanctum nomen Ἰησοῦς, οῦ, οῦ, οῦν, οῦ.

Sunt & alia Heteroclita, quæ variant genus, deficiunt numero, & redundant in Nominativo & Genitivo.

Adjectiva

In ος purum & ρος faciunt fœmininum per α, reliqua per η· ut, ἅγιος: ία, ιον, *ſanctus*. Excipitur ὅσιος, ία, ον, *ſanctus*.

Hæc quatuor formant neutrum per ο· ἄλλος, τηλικοῦτος, τοσοῦτος, τοιοῦτος. Et tria Pronomina, οἷος, αὐτὸς, ἐκεῖνος.

Adjectiva in ὺς, εῖα, ὺ· χαρίεις, εσσα, εν· ἁπλοῦς, ῆ, ἁπλοῦν. Excipe πολὺς, πολλὴ, πολὺ, G. πολέος, D. πολέϊ, Ac. πολὺν, πολλὴν, πολύ. N. πολέες, G. πολέων,

G. πολέων, D. πολέσι, Ac. πολέας, ab inusitato πολλὸς, quod & in plerisque casibus usurpatur.

Adjectiva in ας habent fœm. α, neut αν· ut, πᾶς, πᾶσα, πᾶν· παντὸς, πάσης, παντός. Sed μέγας, μεγάλη, μέγα, G. μεγάλȣ, άλης, άλȣ, &c. μέλας, μέλαινα, μέλαν, G. μέλανος, αίνης, ανος, *niger*. Sic τάλας, *miser*.

Adjectiva duarum terminationum & trium generum.

ης & ες· ἀληθὴς, θές	ȣς & ȣν· πολύπȣς, πȣν.
ις & ι· ἔυχαρις, ρι.	ην & εν· τέρην, τέρεν.
υς & υ· ἄδακρυς, ρυ.	ων & ον· εὐδαίμων, μον.

Sic ὁ καὶ ἡ τὶς, καὶ τὸ τὶ, G. τινὸς, D. τινὶ, Ac. τὴν καὶ τὴν τινὰ, καὶ τὸ τὶ, *aliquis*; & τίς, τί, τίνος, *quis*? Quædam sunt trium generum: ut, ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ μάκαρ.

Numeri

Cardinales, εἷς, δύο, βεῖς τέσσαρες, πέντε, ἕξ, ἑπτὰ, ὀκτὼ, ἐννέα, δέκα, &c.

M. εἷς, ἑνὸς, ἑνὶ, ἕνα.	Sic ȣδεὶς, μηδεὶς,
F. μία, μιᾶς, μιᾷ μίαν.	ȣδεμία, μηδεμία,
N. ἓν, ἑνὸς, ἑνὶ, ἕν.	ȣδὲν, μηδέν.

Δύο Atticè δύω, G. D. δυοῖν, Atticè δυεῖν, D. δυσί.

Sed

Sed δύο omnium generum & casuum esse observatur.

P. { οἱ, αἱ τρεῖς, τὰ τρία· τῶν τριῶν· τοῖς τρισί· τοὺς, τὰς τρεῖς τὰ τρία.

P. { τέσσαρες, τέσσαρα· τεσσάρων· τέσσαρσι· τέσσαρας, τέσσαρα.

Græci numeros per literas exprimunt.

Monadici; α, β, γ, δ, ε, ϛ, ζ, η, θ.

Denarii; ι, κ, λ, μ, ν, ξ, ο, π, ϟ.

Centenarii; ρ, σ, τ, υ, φ, χ, ψ, ω, πι. ϡ, 1000.

ϛ dicitur Erisine vel Episinon. ϟ vocatur Κόππα.

Comparatio Nominum.

Adjecta in ος mutant ς in τερος, & τατος· ut, ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος.

Quæ penultimam habent brevem, mutant ο in ω· ut, φρόνιμος, ώτερος, ώτατος. Excipe κενὸς & ϛενός.

Reliqua comparantur per έϛερος & έϛατος· sed in ας per άντερος, άντατος· in υς sæpe per ίων & ιϛος·

ut in { ων· σώφρων, έϛερος, έϛατος, *modestus*.
αι· μέλας, άντερος, άντατος, *niger*.
ις· χαρίεις, έϛερος, έϛατος, *gratiosus*.

ης·

ut in { ης· ἐυσεβὴς, ἕςερος, ἕςατος, *pius.*
ους· ἁπλοῦς, ὅςερος, ὅςατος, *simplex.*
υς· ἐυρὺς, ὕτερος, ἴων· ὕτατος, ιςος, *latus.*

Attici formant multa per ἴςερος & ἴςατος· & per αἴτερος & αἴτατος, à positivis in ος· ut, λάλος, λαλίςερος, ἴςατος· φίλος, αἴτερος, αἴτατος. Apud Poetas etiam Comparativa & Superlativa nunc à Comparativis nunc à Superlativis ducuntur: ut, ἐλαχιςότερος, *infimior.*

Pronomina.

S. ἐγὼ, ἐμοῦ, ἐμοὶ, ἐμέ· per Aphæresin, μοῦ, μοὶ, μέ. D. νῶϊ, νώ νῶϊν, νῷν. P. ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμῖν, ἡμᾶς.
S. Σὺ *tu*, σοῦ, σοὶ, σέ D. σφῶϊ, σφώ· σφῶϊν, σφῷν. P. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.
οὗ *sui* Nominativo caret, οὗ, οἷ vel ἕοι, ἕ D. σφωὲ, σφέ· σφωΐν, σφίν. P. σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς.

Ἐμὸς *meus*, σὸς *tuus*, ὃς vel ἑὸς *suus*, νωΐτερος *noster duorum*, σφωΐτερος *vester duorum*, ἡμέτερος *noster*, ὑμέτερος *vester*, σφέτερος *suus*: αὐτὸς *ipse*, ἐκεῖνος *ille*, inflectuntur per tria genera more Adjectivorum.

S. Οὗτος,

S. Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic, hæc, hoc.* τούτου, ταύτης, τούτου· τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ· τοῦτον, ταύτην, τοῦτο.

D. τούτω, ταύτα, τούτω· τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν.

P. Οὗτοι, αὗται, ταῦτα· τούτων· τούτοις, ταύταις, τούτοις· τούτους, ταύτας, ταῦτα.

G. Ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ. Sic σεαυτοῦ & ἑαυτοῦ· pro quibus per Crasin Atticam dicuntur σαυτοῦ & ἑαυτοῦ· ἑαυτοῦ habet pluralem conjunctim vel divisim, ut ἑαυτοὺς & σφᾶς αὐτούς· Reliquæ tantùm Genitivum, Dativum, & Accusativum singularem.

Verbum.

Conjugationes Verborum sunt tredecim: 6. Barytonorum; 3. Contractorum; 4. Verborum in μι.

Conjugationes dignoscuntur per Characteristicas, quæ sunt literæ præcedentes ω vel ομαι. Sed in πτ, κτ, μν, prior litera est Characteristica.

Characteristicæ Conjugationis

Primæ, π, β, φ, fut. ψω, præt. φα
Secundæ, κ, γ, χ, fut. ξω, præt. χα.
Tertiæ, τ, δ, θ, fut. σω, præt. κα.

* Quartæ,

* Quartæ, σσ, ττ, ζ, fut. { σω, ξω, } præt. { κα. χα. }
Quintæ, λ, μ, ν, ρ, fut. ῶ, præt. κα.
Sextæ, ω purum, fut. σω, præt. κα.

* *Nonnulla in ζω habent ξω· & alia in σσω habent σω & ξω· ῶ* Quintæ *vertitur in κα· ſed μῶ, in μηκα.*

Voces ſunt tres; Activa, Paſſiva, & Media. *Tempora* novem. *Modi* quinque.

Cùm prima pluralis exit in μεν, prima dualis deeſt. Cùm tertia pluralis exit in σι vel ται, tertia dualis eadem eſt cum ſecundâ.

Inflexio verbi τύπτω, τύψω, τέτυφα.

Indicativus, à quo reliqui deducuntur.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præſ.	τύπτω, εις, ει,	ετον, ετον,	ομεν, ετε, ουσι
Imp.	ἔτυπτον, ες, ε,	ετον, έτην,	ομεν, ετε, ον
Fut. 1.	τύψω, εις, ει,	ετον, ετον,	ομεν, ετε, ουσι
Aor. 1.	ἔτυψα, ας, ε,	ατον, άτην,	αμεν, ατε, αν
Perf.	τέτυφα, ας, ε,	ατον, ατον,	αμεν, ατε, ασι
Pluſq.	ἐτετύφειν, εις, ει,	ειτον, είτην,	ειμεν, ειτε, ειεν
Aor. 2.	ἔτυπον, ες, ε,	ετον, έτην,	ομεν, ετε, ον
Fut. 2.	τυπῶ, εῖς, εῖ,	εῖτον, εῖτον,	οῦμεν, εῖτε, οῦσι

Imperativus.

Imperativus.

P.Im. τύπτε, ἑτω,	ετον, ἑτων,	ετε, ἑτωσαν
Aor.1. τύψον, ἀτω,	αντον, ἀτων,	ατε, ἀτωσαν
Aor.2. τύπε, ἑτω,	ετον, ἑτων,	ετε, ἑτωσαν
P.pluſ. τέτυφε, ἑτω,	ετον, ἑτων,	ἑτε, ἑτωσαν

Optativus.

P.I. τύπτοιμι, οις, οι,	οιτον, οίτην,	οιμεν, οιτε, οιεν
F.1. τύψοιμι, οις, οι,	οιτον, οίτην,	οιμεν, οιτε, οιεν
A.1. τύψαιμι, αις, αι,	αιτον, αίτην,	αιμεν, αιτε, αιεν
P.pl. τετύφοιμι, οις, οι,	οιτον, οίτην,	οιμεν, οιτε, οιεν
A.2. τύποιμι, οις, οι,	οιτον, οίτην,	οιμεν, οιτε, οιεν
F. τυποῖμι, οῖς, οῖ,	οῖτον, οίτην,	οῖμεν, οῖτε, οῖεν

Aoriſtus Æolicus Atticis uſitatiſſimus.

Τύψαι, ψάτω,	εἴατον, εἰάτων	εἴαμεν, εἴατε, ψαν

Subjunctivus. ἐὰν

P.Im. τύπτω, ῃς, ῃ,	ητον, ητον,	ωμεν, ητε, ωσι
Aor.1. τύψω, ῃς, ῃ,	ητον, ητον,	ωμεν, ητε, ωσι
Aor.2. τύπω, ῃς, ῃ,	ητον, ητον,	ωμεν, ητε, ωσι
P.pluſ. τετύφω, ῃς, ῃ,	ητον, ητον,	ωμεν, ητε, ωσι

Infinitivus. *Participium.*

P. I. τύπτειν	τύπτων, ουσα, ον· -οντος, ούσης, οντος
F. 1. τύψειν	τύψων, ουσα, ον· -οντος, ούσης, οντος
A. 1. τύψαι	τύψας, ασα, αν· -αντος, άσης, αντος
P. pl. τετυφέναι	τετυφὼς, υῖα, ός· -ότος, υίας, ότος
A. 2. τυπεῖν	τυπὼν, οῦσα, όν· -όντος, ούσης, όντος
F. 2. τυπεῖν	τυπῶν, ῶσα, ὸν· -ὸντος, ούσης, ὸντος

Vox Paſſiva. *Indicativus.*

Præſ. Τύπτομαι, ῃ, εῖ, D. ὀμθον, εσθον, εσθον, P. ὀμθα, εσθε, ονται.

Imp. ἐτυπτόμην, ου, ετο, D. ὀμθον, εσθον, έσθην, P. ὀμθα, εσθε, οντο.

Aoriſt. 2. ἐτύπην, ης, η, D. ητον, ήτην, P. ημεν, ητε, ησαν.

Fut. 2. τυπήσομαι, ῃ, εῖ, D. ὀμθον, εσθον, εσθον, P. ὀμθα, εσθε, ονται.

Perf. τέτυμμαι, ψαι, πται, D. μμθον, φθον, φθον, P. μμθα, φθε, μμένοι εἰσί.

Pluſq. ἐτετύμμην, ψο, πτο, D. μμθον, φθον, φθην, P. μμθα, φθε, μμένοι ἦσαν.

Fut. 3. τετύψομαι, ῃ, εται, D. ὀμθον, εσθον, εσθον, P. ὀμθα, εσθε, ονται.

Aoriſt. 1. ἐτύφθην, ης, η, D. ητον, ήτην, P. ημεν, ητε, ησαν.

Fut. 1. τυφθήσομαι, ῃ, εῖ, D. ὀμθον, εσθον, εσθον, P. ὀμθα, εσθε, ονται.

Imperativus.

Præſ. & Imp. τύπτου, έσθω, D. εσθον, έσθων, P. εσθε, έσθωσαν.

Perf. & Pluſq. τέτυψο, ύφθω, D. φθον, φθων, P. φθε, φθωσαν.

Aor. 1.

Aoriſt. 1. τύφθηſι, ήτω, D. ητον, ήτων,
P. τύφθηſε, ήτωσαν.

Aoriſt. 2. τύπηθι, ήτω, D. ητον, ήτων,
P. ητε, ήτωσαν.

Optativus.

Præſ. Imp. τυπτοίμιν, οιο, οιτο, D. οίμεθον, οισθον, οίσθιν, P. οίμεθα, οισθε, οιντο.

Per. p. τετυμμένος εἴιν, εἴης, εἴη, D. -ω εἶητον, εἰ ἤτην, P. τετυμμένοι εἶημεν, εἶητε, εἶησαν.

Aoriſt. 1. τυφθείιν, είης, είη, D. ητον, ήτιν, P. ημεν, ητε, ησαν.

Aoriſt. 2. τυπείιν, είης, είη, D. ητον, ήτιν, P. ημεν, ητε, ησαν.

Fut. 1. τυφθησοίμιν, οιο, οιτο, D. οίμεθον, οισθον, οίσθιν, P. οίμεθα, οισθε, οιντο.

Fut. 2. τυπησοίμιν, οιο, οιτο, D. οίμεθον, οισθον, οίσθιν, P. οίμεθα, οισθε, οιντο.

Fut. 3. τετυφοίμιν, οιο, οιτο, D. οίμεθον, οισθον, οίσθιν, P. οίμεθα, οισθε, οιντο.

Subjunctivus. ἐὰν

Præſ. Imp. τύπτωμαι, ῃ, ηται, D. ώμεθον, ησθον, ησθον, P. ώμεθα, ησθε, ωνται.

Perf. pl. τετυμμένος ὦ, ῇς, ῇ, D. τετυμμένω ἦτον, ἦτον, P. μμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſt. 1. τυφθῶ, ῇς, ῇ, D. ῆτον, ῆτον, P. ὦμεν, ῆτε, ὦσι.

Aoriſt. 2.

Aorist. 2. τυπῶ, ῇς, ῇ, D. ῆτον, ῆτον, P. ῶμεν, ῆτε, ῶσι.

Infinitivus.	*Participium.*
P.I. τύπτεσθαι	-όμενος, ένη, ενον· -ένυ, ένης, ένυ
P.p. τετύφθαι	-μμένος, ένη, ένον· -ένυ, ένης, ένυ
A.1. τυφθῆναι	τυφθεὶς, εῖσα, έν· -έντος, είσης, τος
A.2. τυπῆναι	τυπεὶς, εῖσα, έν· -έντος, είσης, τος
F.1. τυφθήσεσθαι	-όμενος, ένη, ενον· -ένυ, ένης, ένυ
F.2. τυπήσεσθαι	-όμενος, ένη, ενον· -ένυ, ένης, ένυ
F.3. τετύψεσθαι	-όμενος, ένη, ενον· -ένυ, ένης, ένυ.

Vox Media. *Indicativus.*

Præsens & Imperfectum eadem sunt cum Passivis.

Aorist. 1. ἐτυψάμην, ω, ατο, D. άμθον, ασθον, άσθην, P. άμθα, ασθε, αντο.

Aorist. 2. ἐτυπόμην, ου, ετο, D. όμθον, εσθον, έσθην, P. όμθα, εσθε, οντο.

Fut. 1. τύψομαι, ῃ, εται, D. όμθον, εσθον, εσθον, P. όμθα, εσθε, οντα.

Fut. 2. τυποῦμαι, ῇ, εῖται, D. ούμθον, εῖσθον εῖσθον, P. ούμεσθα, εῖσθε, οῦντα.

Perf. τέτυπα, ας, ε, D. ατον, ατον, P. αμεν, ατε, ασι.

Plusq. ἐτετύπειν, εις, ει, D. ειτον, είτην, P. ειμεν, ειτε, ειεν.

Impera-

Imperativus.

A.1. τύψαι, άσθω, D. ασθον, άσθων, P. ασθε, άσθωσ.
A.2. τυπῆ, έσθω, D. εσθον, έσθων, P. εσθε, έσθωσ.
P.p. τέτυπε, έτω, D. ετον, έτων, P. ετε, έτωσ.

Optativus.

Aoriſt. 1. τυψαίμην, αιο, αιτο, D. αίμεθον, αισθον, αίσθην, P. αίμεθα, αισθε, αιντο.
Aoriſt. 2. τυποίμην, οιο, οιτο, D. οίμεθον, οισθον, οίσθην, P. οίμεθα, οισθε, οιντο.
Fut. 1. τυψοίμην, οιο, οιτο, D. οίμεθον, οισθον, οίσθην, P. οίμεθα, οισθε, οιντο.
Fut. 2. τυποίμην, οῖο, οῖτο, D. οίμεθον, οῖσθον, οίσθην, P. οίμεθα, οῖσθε, οῖντο.
Perf. pl. τετύποιμι, οις, οι, D. οιτον, οίτην, P. οιμεν, οίτε, οιεν.

Subjunctivus. ἐὰν

Aoriſt. 1. τύψωμαι, ῃ, ῃ, D. ώμεθον, ησθον, ησθον, P. ώμεθα, ησθε, ωνται.
Aoriſt. 2. τύπωμαι, ῃ, ῃ, D. ώμεθον, ησθον, ησθον, P. ώμεθα, ησθε, ωνται.
P.p. τετύπω, ῃς, ῃ, D. ητον, ητον, P. ωμεν, ητε, ωσι.

Aor. 1. A. 2. F. 1. F. 2. P. τετυ-
In. τύψασθαι, τυπέσθαι, τύψεσθαι, τυπῆσθαι, -πέναι
Par. -ψάμενος, -όμενος, όμενος, ούμενος, πώς.

Paradigma

Paradigma Formationis Indicativi Activi, Passivi, & Medii, à Themate.

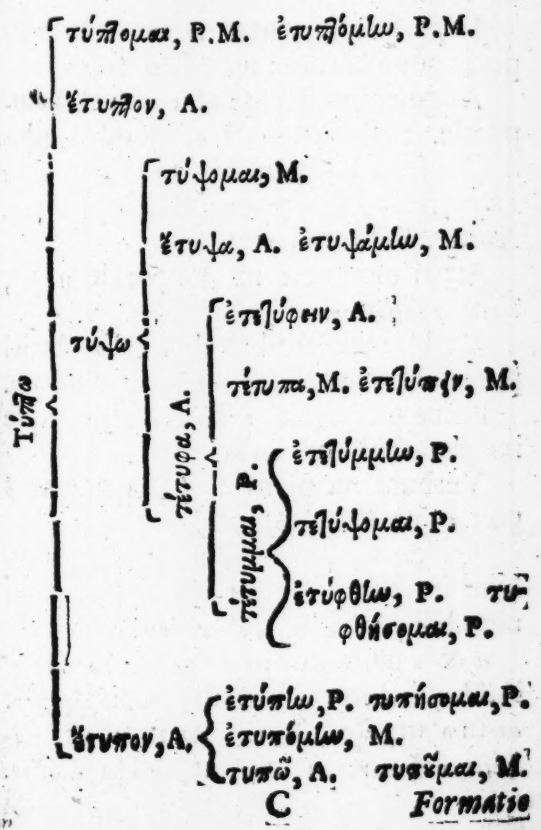

Formatio Temporum in Voce Activâ.

Præsens est Thema & Fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum mutat ω in ον, & præponit augmentum: ut, τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum est Syllabicum vel Temporale. Syllabicum est ε, quod Verbis à Consonâ incipientibus præfigitur, in Imperfecto, Plusquamperfecto, Aor. 1. Aor. 2. Indicativi tantùm.

Attici mutant ε in Temporale η· ut, ἔμελλον, ἤμελλον.

Verbis incipientibus ab ὁ vel ω, Attici præfigunt ε· ut, ὁράω, ἑώρων, *videbam.*

Poetæ præponunt ε Aoristis utcunque incipientibus: ut, ἔειπα.

Verbum incipiens à ῥ, geminat ῥ post ε· ut, ῥίπτω, ἔρριπτον.

Temporale Augmentum est, cùm Verbum incipiat à Vocali vel Diphthongo mutabili; *viz.* α, ε, ο· αι, αυ, οι.

α & ε mutantur in η· ut, ἀκέω, ἤκεον· ἐλαύνω, ἤλαυνον. ο in ω· ut, ὀρύττω, ὤρυττον. αι in η· ut, αἴρω, ἦρον. αυ in ηυ· ut, αὐξάνω, ἤυξανον. οι in ῳ· ut, οἰκίζω, ᾤκιζον.

Si

Si Verbum incipiat ab immutabilibus, η, ι, υ, ω, ει, ευ, ου, idem erit initium omnium Temporum

Atticè tamen ευ mutatur in ηυ· ut, ἔυχομαι, ἠυχόμην, *orabam*: & εἴδω, plusq. εἰδήκειν, per sync. εἴδειν, & Atticè ᾔδειν, *sciveram*.

Ἄω, ἀΐω, ἀηθέσσω, ἀηδίζομαι, Augmentum non admittunt.

Quædam ab ε incipientia, Augmenti loco adsciscunt ι· ut, ἔχω, εἶχον, *habeo*: ἔθω, præt.med. εἴωθα, interposito ω.

ε ante ο non mutatur, sed ο in ω vertitur: ut, ἑορτάζω, ἑώρταζον.

Quædam etiam ab οι incipientia nullum habent augmentum.

Augmentum in Compositis erit in Initio, si componantur vel cum Nomine; vel cum Præpositione quæ non mutat significationem Verbi; vel si simplicia nullo sunt in usu; vel cum ὁμῶς aut ὁμοῦ & α privativâ particulâ.

Augmentum erit in medio, si Præpositio mutet significationem Verbi; vel si componantur ex δυς & ευ, nisi Conso-

nans vel immutabilis Vocalis ſequatur.

Quædam & in principio & in medio augentur : ut, ἐνοχλέω, ἠνώχλουν, *turbo*; ἀνορθόω, ἠνώρθουν, *dirigo*.

Præpoſitiones in Compoſitis præfixæ Vocalibus, ſuam Vocalem amittunt : ut, παρήκουον. *Excipe* περὶ & πρὸ, & aliquando ἀμφί. πρὸ autem ſæpe contrahitur : ut, προέχω, πρόχω, *præcedo*.

Præpoſitio mutat ſuam tenuem in aſpiratam, ſi Verbum incipiat ab aſpiratâ : ut, καθαίρομαι.

Iones ex omnibus præteritis abjiciunt augmentum : ut, τύπτε, pro ἔτυπτε.

Penultima Futuri primi, ſolâ in quintâ Conjugatione brevis eſt ; ídque vel elidendo ſecundam Conſonam : ut, τέμνω, τεμῶ· vel ſecundam Vocalem Diphthongi : ut, φαίνω, φανῶ· vel breviando Ancipitem : ut, κείνω, κεινῶ.

Diſſyllaba in έω formant futurum in έσω· ut, πλέω, πλεύσω. *Excipe* δέω, δήσω, *ligo*.

Θρέψω à τρέφω, θρέξω à τρέχω, ἕξω ab ἔχω, ſpiritum Thematis non ſervant.

In

In Polysyllabis quartæ Attici tollunt σ, & circumflectunt ω· ut, νομίζω, νομῶ· βαδίζομαι, βαδοῦμαι.

Æoles efferunt Fut. in ξῶ per σω· ut, ὄρω, ὀρῶ, ὄρσω.

Poetæ in sextâ sæpe abjiciunt σ· ut, δώω, pro δώσω, à δίδω.

Aoristi sunt Tempora incertæ significationis, cùm incertum sit, an paulò an multò antè præterierit.

Aor. 1. formatur à Fut. 1. mutando ω in α, & præponendo augmentum: ut, τύψω, ἔτυψα.

Ἔθηκα, ἔδωκα, ἧκα, εἶπα, ἤνεγκα, Characteristicam Futuri non assumunt.

Penultima Aoristi 1. ferè longa est; atque in quintâ α mutatur in η, & ε in ει· ut, ψαλῶ, ἔψηλα· σωρῶ, ἔσωρα· & ι & υ producuntur.

In quibusdam σ excluditur: ut, ἔκαυσα, ἔκηα, à καίω.

Præteritum formatur à Futuro 1. ut suprà: & repetitur prima Consonans Thematis cum ε, si Verbum incipiat à simplice Consonante: ut, τύψω, τέτυφα·

vel à mutâ cum liquidâ: ſin à duplici, ε tantùm præponitur: ut, ζάω *vivo*, ἔζηκα.

Cùm Verbum incipiat ab aſpiratâ, adſumit ſuam tenuem: ut, θύω, τέθυκα. Si à ῥ, geminatur ῥ, & ε tantùm præfigitur: ut, ῥίπτω, ἔρριφα.

Si Verbum incipiat à Vocali vel Diphthongo mutabili, idem erit initium Præteriti & Imperfecti: ut, ἤκουον, ἤκουκα.

Diſſyllaba quintæ mutant ε Futuri in α· ut, στέλλω, στελῶ *mitto*, ἔσταλκα.

Diſſyllaba in αίνω, ἴνω, ώω, abjiciunt ν· ut, κλείνω, κλεῶ, ἔκλακα, *occîdo*. Cætera mutant ν in γ· ut, φαίνω, πέφαγκα· μολυνῶ, μεμόλυγκα.

Γρηγορέω & γνωρίζω tantùm ε præponunt.

Incipientia à πτ, κτ, μν, repetunt primam literam Thematis: ut, κτάομαι, κέκτημαι· præter ἔκτακα.

Attici Verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus, præponunt duas priores literas Thematis: ut, ἐρίζω, ἤρικα, ἐρήρεικα, *contendo*.

Si Verbum incipiat à λ vel μ, Attici præfigunt

præfigunt ει· ut, λείβω, εἵλκω· μείρομαι, εἵμαρμαι.

In Diſſyllabis primæ & ſecundæ, Attici convertunt ε in ο· ut, σρέφω, ἔσροφα· κλέπτω, κέκλοφα.

Pluſquamperf. formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, ſi incipiat à ſimplici Conſonante: ut, τέτυφα, ἐτετύφειν.

Aoriſtus 2. mutat ω præſentis in ον, præponit augmentum, & Characteriſticam ſolam ſervat: ut, τύπτω, ἔτυπον.

Penultima hujus Aoriſti plerumque brevis, unde ex poſitione poſterior Conſonans abjicitur.

Et Vocales præſentis in penultimâ Aor. 2. ſic immutantur; ε, η, ω, αι, ευ, in α· ut, δέρω, ἔδαρον· λήβω, ἔλαβον· τρώγω, ἔβαγον· καίω, ἔκαον· παύω, ἔπαον. (*Excipe* ἔλεγον, ἔβλεπον, ἔρλεγον.) ὐ in υ· ut, φεύγω, ἔφυγον. ε in ο· ut, ἀκέω, ἤκοον. ει in ι· ut, λείπω, ἔλιπον. Sed in Diſſyllabis quintæ in α· ut, πείρω, ἔπαρον. In Triſſyllabis in ε· ut, ἐρείλω, ὤρελον.

Quædam Diſſyllaba ſunt longa: ut, ᾄδω *cano*, ἦδον· ἕλκω, εἷλκον. Et pauca Triſſyllaba: ut, ἐνέγκω, ἤνεγκον· πέρθω, ἔπραθον.

Si Futurum quartæ exit in σω, Aor. 2. deſinit in δον· ſi in ξω, in γον· ut, φρᾰ́ζω, φρᾰ́σω, ἔφραδον· τᾰ́πω, τᾰ́ξω, ἔτυγον, *ordino*.

Septem Aoriſti ſecundi formantur irregulariter: βλᾰ́πω, ἔβλαβον· καλύπτω, ἐκάλυβον· κρύπτω, ἔκρυβον· βᾰ́πτω, ἔβαφον· σκᾰ́πτω, ἔσκαφον· ῥᾰ́πτω, ἔῤῥαφον· θᾰ́πτω, ἔταφον.

Iones hìc geminatione uti ſolent: ut, pro ἔκαμον, κέκαμον, *laboravi*.

Verba ſextæ Conjugationis carent plerumque Aor. 2. Fut. 2. & Præt medio.

Futurum ſecundum formatur ab Aor. 2. mutando ον in ω, & abjiciendo augmentum: ut, ἔτυπον, τυπῶ.

Reliqui Modi formantur ab Indicativo, Tempora ſimilia à ſimilibus.

Vox Paſſiva.

Præſens formatur à præſenti Activo, mutando ω in ομαι· ut, τύπτω, τύπτομαι.

Imperfectum à præſenti, mutando μαι in

in μλω, & præponendo augmentum: ut, τύπτομαι, ἐτυπτόμην.

Aor. 2. ab Aor. 2. Activo, vertendo ον in λω· ut, ἔτυπον, ἐτύπλων.

Futurum 2. à tertiâ perſonâ Aor. 2. addendo σομαι, abjecto augmento: ut, ἐτύπη, τυπήσομαι.

Perfectum formatur à Perfecto activo, mutando in Conjugatione primâ, φα in μμαι· Secundâ, χα in γμαι· Tertiâ, κα in σμαι· Quartâ, χα in γμαι, & κα in σμαι· Quintâ, κα in μαι· Sextâ, κα in σμαι, ſi penultima præteriti activi ſit brevis; in μαι, ſi longa.

Excipe ἧκισμαι, κέκρυσμαι, ἔπεισμαι, κεκέλευσμαι, κέκλεισμαι, σέσεισμαι, ἔγνωσμαι.

A Verbis in νω Attici faciunt σμαι· ut, φαίνω, πέφασμαι.

Quæ habent ε implicitum cum Conſonante, mutant ε in α· ut, σῴζω, ἔσωσμαι. *Excipe* βέβρεγμαι.

Pluſquamperfectum mutat μαι in μλω, & præfigit ε, ſi præteritum incipiat à Conſonâ: ut, ἐτετύμμλω.

Si tertia ſingularis in perfecto & pluſq. perf. deſinat in ται vel τα purum, tertia pluralis fit interpoſitione ν ante ται vel το· ut, κἰκειν]αι, ἐκἐκειν]ο.

Aor. 1. formatur à tertiâ ſingulari Præteriti, mutando αι in ιω, & tenues in aſpiratas, detractâ literâ geminationis: ut, τέτυπ]αι, ἐτύφθιω. Sed ἐμνήσθιω, ἐῤῥώσθιω adſumunt σ· ἐσώθιω abjicit σ· ἐυρέθιω, ἡρέθιω, ἐτέθιω, cum paucis aliis, mutant η in ε.

Verba quæ in præterito verterant ε in α, hìc reſumunt ε· uti, ἔσεαμμαι, ἐσρέφθην. Et quæ abjecerant ν, Poeticè hìc illud recipiunt: ut, ἐκλίνθην pro ἐκλίθην, *inclino.*

Futurum 1. formatur à tertiâ ſingulari Aor. 1. addendo σομαι, & amoto augmento: ut, ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Paulò poſt Fut. fit à ſecundâ perſonâ præteriti, poſito ομ ante αι· ut, τέτυ]αι, τι]ύ]ομαι.

Vax

Vox Media.

Verbum Medium activè significat, in Præteritis, Aoristis, & Futuris, ut aliqui volunt.

Aor. 1. formatur ab Aor. 1. Activo, addendo μην· ut, ἔτυψα, ἐτυψάμην.

Aor. 2. formatur ab Aor. 2. Activo, mutando ον in όμην· ut, ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Fut. 1. à Fut. 1. Activo, vertendo ω in ομαι· ut, τύψω, τύψομαι. Sed in Quintâ in ῦμαι· ut, ψαλῶ, ψαλοῦμαι.

Fut. 2. à Fut. 2. Activo, mutando ῶ in ῦμαι· ut, τυπῶ, τυποῦμαι. *Excipe* πίομαι *bibam*, ἔδομαι, φάγομαι *edam*: & Poetica illa βέομαι, νέομαι, per Crasin νεῦμαι, *ibo*.

Præteritum formatur à præt. activo, assumendo Characteristicam Aoristi 2. pro suâ: ut, τέτυφα, τέτυπα.

In sextâ Conjugatione tollitur κ· ut, λέλυκα, λέλυα.

Iones etiam tollunt κ, & penultimam corripiunt: ut, γέγαα.

Penultima

Penultima Præteriti Medii eadem est cum Activo plerumque. Sed in penultimâ præsentis activi, ει mutatur in οι, αι in η, α in η· ut, πείθω, πέποιθα· φαίνω, πέφηνα· θάλλω, τέθηλα. Sed α aliquando servatur: ut, ἕαλα.

Dissyllaba quæ habent ε in futuro, hìc mutant in ο· ut, λέξω, λέλογα· σπερῶ, ἔσπορα.

Cùm χ vel φ sit Characteristica thematis, idem est Præteritum Activum & Medium: ut, γέγραφα.

Verba Circumflexa

Oriuntur è Verbis sextæ Conjugationis Barytonorum, ad quorum normam etiam incontractè sumpta inflectuntur: ideóque carent Aoristo 2. Futuro 2. & Præterito Medio. Contrahunt autem Præsens & Imperfectum tantùm in Indicativo, & in reliquis Modis solummodo Præsens.

Tres

Tres ſunt Conjugationes:

1.	in	έω,	Fut.	ήσω,	Præt.	ηκα.
2.		άω		ήσω,		ηκα.
3.		όω,		ώσω,		ωκα.

Sed καλέω, αἰνέω, φρονέω, φορέω, κορέω, τελέω, πονέω, & quædam alia, faciunt ήσω & έσω· ηκα & εκα. Et Diſſyllabæ primæ formant fut. in εύσω· ut, ῥέω, ῥεύσω.

Θεάω, κοπιάω, περάω, γελάω, θλάω, δράω, & ejuſmodi, faciunt άσω, ακα. Sed κάω *uro*, & κλάω *fleo*, καύσω & κλαύσω.

Verba in όω, quæ à Nomine deſcendunt, faciunt ώσω, ωκα, per ω. Reliqua per ο.

Quæ in ω Impurum deſinunt poſt contractionem, in primâ & ſecundâ Conjugatione habent Aor. 2. Fut. 2. & Præteritum Medium: ut, δουπέω.

In Diſſylabis

In Dissyllabis primæ, prima singularis, prima quoque & tertia pluralis non contrahuntur: ut, πλέω, πλέομεν, πλέουσι, utì nec Optativis, nec Subjunctivis.

Ratio Contrahendi.

Prima contrahit εε in ει, εο in ου. Si Vocalis longa vel Diphthongus sequitur ε, fit Contractio tollendo ε.

Secunda contrahit αο & αω in ω: alia in α. Sed Attici faciunt ζῶ, ζῇς, ζῇ, *vivo*. Sic πνῶ, δῶ, & χρῶμαι, χρῇ, χρῆται, χρῆσθαι, *utor*.

Tertia contrahit οη & οω in ω: οε, οο, vel ου, in ου: alia in οι, nisi in Infinitivo, qui contrahitur in οῦν: ut, χρυσόην, χρυσοῦν.

Paradigma

Paradigma Contractorum.

P.	πο ῶ,	εῖς, εῖ,	εῖ		ῶ		εῖ	ῶ	
	βοῶ,	ᾷς, ᾷ,	ᾶ	τον, τον,	ῶ	μεν,	ᾶ	τε,	ῶ σι.
	χρυσῶ,	οῖς, οῖ,	ῶ		ῶ		ῶ	ῶ	

I	ἐποίουν,	εις, ει,	εῖ		ῶ		εῖ		ουν.
	ἐβόων,	ας, α,	ᾶ	τον, την,	ῶ	μεν,	ᾶ	τε,	ων.
	ἐχρύσουν,	ους, ου	ῶ		ῶ		ῶ		ουν.

Imperativus

P.	ποίει,	εί	εῖ	εί	εῖ	εί			
	βόα,	ά τω,	ᾶ	τον, ά των,	ᾶ	τε,	ά	τωσαν.	
	χρύσου,	ού	ῶ	ού	ῶ	ού			

Optativus.

P	ποιοῖμι,	οῖς, οῖ,	οῖ		οῖ				
	βοῶμι,	ῷς, ῷ,	ῷ	τον, την,	ῷ	μεν,	ετε,	εν.	
	χρυσοῖμι,	οῖς, οῖ,	οῖ		οῖ				

Subjunctivus. ἐὰν

P.	ποιῶ,	ῇς, ῇ,	ῇ		ῶ		ῇ	ῶ	
	βοῶ,	ᾷς, ᾷ,	ᾶ	τον, τον,	ῶ	μεν,	ᾶ	τε,	ῶ σι.
	χρυσῶ,	οῖς, οῖ,	ῶ		ῶ		ῶ	ῶ	

Infinit. Aor. I. *Particip.* Præs.

P.	ποιεῖν,	ῆσαι,	ποιῶν,	ῶσα,	ῶν·	ῶντος,	ούσης,	τος	
	βοᾷν,	ῆσαι,	βοῶν,	ῶσα,	ῶν·	ῶντος,	ώσης,	τος	
	χρυσῶν,	ῶσαι,	χρυσῶν,	ῶσα,	ῶν·	ῶντος,	&c.		

Verbi

Verbi Passivi

Præs.	ποιοῦμαι, ῇ, εῖ	ούμ	εῖ	εῖ	ούμ	εῖ	οῦν
	βοῶμαι, ᾷ, ᾶ ται,	ώμ ῶθον,	ᾶ σθον,	ᾶ σθον,	ώμ ῶθα,	ᾶ σθε,	ῶν ται.
	χρυσοῦμαι, οῖ, οῦ,	ούμ	οῦ	οῦ	ούμ	οῦ	οῦν
Imp.	ἐποιούμην, οῦ, εῖ	ούμ	εῖ	εί	ούμ	εῖ	οῦν
	ἐβοώμην, ῶ, ᾶ το,	ώμ μεθον,	ᾶ σθον,	ά σθην	ώμ ῶθα,	ᾶ σθε,	ῶν το.
	ἐχρυσώμην, οῦ, οῦ	ούμ	οῦ	ούμ	ούμ	οῦ	οῦν

Imperativus.

Præs.	ποιοῦ, εί	εῖ	εί	εῖ	εί
	βοῶ, ᾶ σθω,	ᾶ σθον,	ά σθων,	ᾶ σθε,	ά σθωσαν.
	χρυσοῦ, ούμ	οῦ	ούμ	οῦ	ούμ

Optativus.

Præs.	ποιοίμην, οῖο, οῖτο,	οί	οῖ	οί	οῖ
	βωώμην, ῷο, ῷτο,	ώμ ῷθον,	ῷ σθον,	σθην,	ώμ μεθα,	ῷ σθε, ντο.
	χρυσοίμην, οῖο, οῖτο,	οί	οῖ	οί	οῖ

Perf.	πεποιήμην, ῆο, ῆτο,	ἠμῶθον, ῆσθον, ἠσθην,	ἠμῶθα, ῆσθε, ῆντο.
	βεβοήμην, ῆο, ῆτο,	ἠμῶθον, ῆσθον, ἠσθην,	ἠμῶθα, ῆσθε, ῆντο.
	κεχρυσώμην, ῷο, ῷτο,	ὠμῶθον, ῷσθον, ὠσθην,	ὠμῶθα, ῷσθε, ῷντο.

Subjunctivus. ἐὰν

Præſ.	ποιῶμαι, ῇ, ῇ	ώ ῇ	ώ ῇ ῶν
	βοῶμαι, ᾷ, ᾷ ται,	ώμεθον, ᾶσθον, σθον,	ώμῶθα, ᾶσθε, ῶν ται.
	χρυσῶμαι, οῖ, ῶ	ώ ῶ	ώ ῶ ῶν

Perfect.	πεποιῶμαι, βεβοῶμαι, κεχρυσῶμαι, ῇ, ῆται,	ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον.	ώμεθα, ῆσθε, ῶνται.

	Infin.	Præter.	*Particip.* Præſ.
Præſ.	ποιεῖσθαι,	πεποιῆσθαι,	ποιούμενος, ένη, ενον· ένου, ένης, ένου.
	βοᾶσθαι,	βεβοῆσθαι,	βοώμενος, ένη, ενον· ένου, ένης, ένου.
	χρυσοῦσθαι,	κεχρυσῶσθαι,	χρυσούμενος, ένη, ενον· ένου, ένης, ένου.

Optativus Atticus, Activus.

Ποιοίην, οίης, οίη, | οίητον, οίήτην, | οίημεν, οίητε, οίεν.

Sic βοφην, & χρυσοίην. Omnia etiam in φην, Doricé.

Reliqua Tempora per omnes Voces ſequuntur Barytona ; & hæc etiam incontractè ſumpta : ut,

ποιέω, έεις, έει, | έετον, έετον, | έομεν, έετε, έουσι.

Sic βοάω, άεις, άει· χρυσόω, όεις, όει, &c.

Verba in μι

Profluunt è Barytonis ſextæ Conjugationis in έω, άω, όω, ύω· ut, τίθω, τίθημι· σάω, ἵσημι· δόω, δίδωμι· ζώγνυω, ζώγνυμι.

Fiunt mutando ω ultimam in μι, vertendo penultimam mutabilem in ſuam longam, & præponendo reduplicationem ; hoc eſt, primam Conſonam cum ι· ut, δίδωμι. Vel tenuem pro aſpiratâ· ut, τίθημι. Sin Verbum incipiat à ς vel à vocali, ι tantùm præfigitur : ut, σάω, ἵσημι· ἔω ἵημι.

In Quartâ nulla eſt reduplicatio ; qnod & aliis quibuſdam accidit : ut, φῆμι, βῆμι, γνῶμι, ἄλωμι, σβῆμι, &c.

Peculiaris inflexio locum habet tantùm

tùm in Præſenti, Imperfecto, & Aor. 2. Reliqua tempora more Barytonorum inflectuntur.

Verba Quartæ, ſi diſſyllaba ſunt, Futurum habent, & Aor. 2. Si triſſyllaba, non ultra Imperfectum. Carent etiam Modo Optativo & Conjunctivo.

Paradigma Verborum in μι.

Præſ.

1. τίθημι,	ης, ησι	εἶον,		ῆι
2 ἵστημι,	ης, ησι	αἶον,	τον	μεν, τε, ᾶσι, ᾶ
3 δίδωμι,	ως, ωσι	οἶον,		ῷ
4 ζεύγνυμι,	υς, υσι	ὗον,		ῦ

Imperf.

ἐτίθην,	ης, η	ε		
ἵστην,	ης, η	α	τον, την	μεν, τε, σαν.
ἐδίδων,	ως, ω	ο		
ἐζεύγνυν,	υς, υ	υ		

Perf. τέθεικα. 2. ἕστακα. 3. δέδωκα.

Aor. 2.

ἔθην, ης, η	ετον,	εμεν,	ετε, εσαν.
ἔστην, ης, η	ητον, την	ημεν,	ητε, ησαν.
ἔδων, ως, ω	οτον,	ομεν,	οτε, οσαν.

Aorift. 2. ſimilis eſt Imperfecto, niſi quod in duali ac plurali vocalem retinet longam; præter ἔθην, ἔδων, & ἦν, ab ἵημι *mitto.*

Impera-

Imperativus.

τίθεπ, έ
ἵςαθι, ά
δίδοθι, ό
ζεύγνυθι, ύ
τω. | τον, των. | τε, τωσαν.

Aor. β. 1. θὲς, θέτω. 2. ςῆθι, ςήτω. 3. δὸς, δότω.

Optativus.

P. { τιθείην, ἱςαίην, διδοίην, } ης, η. | ητον, ήτην. | ημεν, ητε, * ηϙ.
* & εἶεν, αἶεν, οἶεν.

Aor β. 1. θείην. 2. ςαίην. 3. δοίην, ης, η.

Subjunctivus. ἐὰν

P. { τιθῶ, ῇς, ῇ | ἱςῶ, ᾷς, ᾷ | διδῶ, ῷς, ῷ } τον, τον, | ῶμεν, ῶ τε, ῶσι. ῶ

A. β. 1. θῶ, θῇς, θῇ. 2. ςῶ, ςῇς, ςῇ. 3. δῶ, δῷς, δῷ.

Infin. Præs. τιθέναι, ἱςάναι, διδόναι, ζεύγνυναι

Aor β. θεῖναι, ςῆναι, δοῦναι.

Particip. { τιθεὶς, εῖσα ἐν, ἱςὰς, ᾶσα, ᾶν, διδοὺς, οῦσα, ὸν, ζεύγνὺς, ῦσα, ὺν, } | Aor. 2. { θεὶς, θεῖσα, θέν. ςὰς, ςᾶσα, ςάν. δοὺς, δοῦσα, δόν. }

Vox

Vox Passiva.

P. { τίθεμαι, ἵσταμαι, δίδομαι, ζεύγνυμαι, } σαι, ϑ|μ̃θον, σθον, σθον|μ̃θα, σθε, νϑ.

I. { ἐτιθέμην, ἱστάμην, ἐδιδόμην, ἐζευγνύμην, } σο, το|μ̃θον, σθον, σθην|μ̃θα, σθε, ντο

Perf. 1. τέθειμαι. 2. ἕσταμαι. 3. δέδομαι.

Imperativus.

P. { τίθεσο, ἵστασο, δίδοσο, ζεύγνυσο, } σθω, | σθον, σθων, | σθε, σθωσαν.

Optativus.

P. { τιθείμην, εῖο, ἱσταίμην, αῖο, το|μ̃θον, σθον, σθην|μ̃θα, σθε, ντο διδοίμην, οῖο,

Perfectum.

{ τεθείμην, εῖο, ἑσταίμην, αῖο, το|μ̃θον, σθον, σθην|μ̃θα, σθε, ντο δεδοίμην, οῖο,

Subjunctivus

Subjunctivus ἐὰν

P. { τιθῶμαι, ῇ, ῆ
ἱςῶμαι, ᾷ, ᾶ ϑ | ώμ̔θον, ϑον, ϑον | μ̔θα, ϑε, ν ϑ
διδῶμαι, ῷ, ῶ

Perfectum.

{ τεθῶμαι, ῇ, ῆ
ἑςῶμαι, ᾷ, ᾶ ϑ | ώμ̔θον, ϑον, ϑον | μ̔θα, ϑε, ν ϑ
δεδῶμαι, ῷ, ῶ

Infin. 1. τίθεϑς. 2. ἵςαϑς. 3. δίδοϑς. 4. ζεύγνυϑς.

Particip. τιθέμενος. ἱςάμενος. διδόμενος. ζευγνύμενος.

Vox Media.

Aor. β. *Indicativi.*

{ ἐϑέμην,
ἐςάμην, σο, το | μεθον, ϑον, ϑην | μεθα, ϑε, ντο
ἐδόμην,

Imper. { ϑέ
ςά σο, ϑω, | ϑον, ϑων, | ϑε, ϑωσαν.
δό

Optat. { ϑείμην, εῖο,
ςαίμην, αῖο, το | μεθον, ϑον, ϑην | μεθα, ϑε, ντο
δοίμην, οῖο,

Subjunct.

Subjunctivus. ἐὰν

{ θῶμαι, ῇ, ῇ
{ στῶμαι, ᾷ, ᾷ } ὦμθον, θον, θον | ὦμθα, θε, ῶν).
{ δῶμαι, ῷ, ῷ

Infinit. θέσθαι, στάσθαι, δόσθαι.

Particip. θέμενος, στάμενος, δόμενος.

Imperfectum mutat μι præsentis in ν, & præponit augmentum, nisi Verbum incipiat ab ι positione longâ: ut, τίθημι, ἐτίθην. Sed ἵστημι, ἵστην.

Numerus singularis, & tertia pluralis contrahuntur in Imperfecto: ut, ἐτίθεον, ἐτίθουν· ἐτίθεες, ἐτίθεις· ἐδίδοον, ἐδίδουν. Et secundæ Imperativi: ut, τίθει, ἵστα, δίδου· pro τίθετι ἵσταθι, δίδοθι.

Aorist. 2. deducitur ab Imperfecto, rejiciendo reduplicationem, & præponendo ε· ut, ἐτίθην, ἔθην. Sed ἵστην, ἔστην, *steti.*

Si Verbum caret Reduplicatione, idem est Imperfectum & Aorist. 2. ut, σβῆμι, ἔσβην, *extinguo.*

Anomala in μι.

Εἰμὶ *sum*, εἶμι *eo*, ἵημι *mitto*, ἵημι *concupisco*, ἧμαι *sedeo*, & κάθημαι· κεῖμαι *jaceo*,

ἵσημι

ἴσημι *scio*, & ἐπίσταμαι· εἵμαι *induo*, φημὶ *dico*.

Pr. εἰμί, εἶς vel εἶ, ἐστί· ἐσὸν, ἐσόν. ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.
Imp. ἦν, ἦς, ἦ & ἦν· ἦτον, ἤτην· ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
Pluſq. ἤμην, ἦσο, ἦτο· ἤμεθον, ἦσθον, ἦστον· ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.
Fut. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεϑ· ὁμεθον, εσθον, εσθον· ὁμεθα, εσθε, ονται.

Imperativus.

Pr. ἴσθι, ἔστω, vel ἔσο, ἔστω· ἔστον, ἔστων· ἔστε, ἔστωϑ.

Optativus.

Pr. εἴην, εἴης, εἴη· ητον, ήτην· ημεν, ητε, ησαν.

Subjunctivus. ἐὰν

Præſ. ὦ, ἦς, ἦ· ἦτον, ἦτον· ὦμεν, ἦτε, ὦσι.
Infin. εἶναι. Fut. ἔσεσϑαι.
Particip. ὤν, ἔσα, ὄν. Fut. ἐσόμενος.

Impersonalia.

Ἀνήκει & προσῆκει, *convenit*: ἀνῆκε, προσῆκε.
Ἀρέσκει *placet*: ἤρεσκε, ἀρέσει, ἤρεσε.
Δεῖ *oportet*: ἔδει, δεήσει, ἐδέησε, δεῖν, δέον.
Δοκεῖ *videtur*: ἐδόκει, δόξει, ἔδοξε.
Μέλει *curæ eſt*: ἔμελε, μελήσει, ἐμέλησε.
Χρὴ *oportet*: ἐχρῆν, χρήσει, χρῆσαι. Et

Com-

Compoſitum ἀπόχρη *ſufficit* : ἀπέχρη, ἀποχρήσει, ἀπέχρησε, ἀποχρῆν.

Paſſiva : ἐνδέχεται *accidit*, εἵμαρται & πέπρωται *in fatis eſt.*

Multa ſunt Verba Defectiva, quæ ſolùm uſque ad Imperfectum conjugantur ; & ſi quæ Tempora habent alia, mutuantur ea à Verbis, quorum præſens non eſt in uſu.

Syntaxis Græca, quatenus à Latinâ diſcrepat.

NEutra plurali gaudent Verbo ſingulari, aliquando etiam Maſculina & Fœminina.

Ἄμφω & δύω ſæpe junguntur plurali.

Genitivus per Antiptôſin aut Ellipſin ponitur loco Nominativi Atticé : ut, εἴθε μοι τούτου γένοιτο.

Poeticè & Atticè Adjectivum cum Subſtantivo nec caſu, nec genere, nec numero conſentìt.

Adjectiva compoſita & derivata in ος

ferè communiter accipiuntur : ut, κόσμος γυνή.

Adjectiva ſæpe permutant ſuum Subſtantivum in Genitivum : ut, φαῦλοι ἀνθρώπων.

Sæpe uſurpantur Subſtantiva pro Adjectivis : ut, μάγος τέχνη, *ars magica.*

Atticè Relativum & Antecedens eodem caſu ponuntur.

Ponitur Genitivus ſæpe per Eclipſin in Nominibus propriis : ut, Νικίας ὁ Κόδρε· εἰς ᾅδε· μακάριος τῆς σίσεως, ſubaudi υἱός· οἶκον, ἕνεκα.

Genitivus per ſe poſitus eſt abominantis : ut, τῆς ἀναιδείας !

Adjectiva Neutralia ſæpe fiunt Adverbia, etiam cum Articulo : ut, τὰ πρῶτα *primùm.*

Adjectiva deſiderii, notitiæ, ignorantiæ, copiæ, inopiæ, dignitatis, differentiæ, damnationis, *&c.* Genitivum adſciſcunt.

Comparativa, cùm exponuntur per quàm, Genitivum adſciſcunt.

Nomina etiam quæ Superlativorum naturam

naturam induunt, Genitivo gaudent: ut, ἔξοχος πάντων· Δῖα θεάων.

Adjectiva, si subintelligitur χώρᾳ, Accusativum regunt: ut, παρὰ Ῥωμαίους.

Genitivus Pronominis Primitivi loco Possessivi ponitur: ut, πατήρ μου, pro ἐμός.

Pronomina quandoque construuntur loco Adverbiorum: ut, ταῦτά τοι, ταῦτ' ἄρα, *proinde.*

Verbo τυγχάνω eleganter postponitur Participium ὤν cum alio Nominativo: ut, Σωκράτης τυγχάνει ὢν σοφὸς, *Socrates est sapiens.* Sin Participium sequatur, omittitur ὤν· ut, Σωκράτης τυγχάνει πεπαιδευμένος.

Mutatur Nominativus post Verbum in Genitivum: ut, Κροῖσός ἐστι τοῦ πλουσίων, i. e. πλούσιος.

Verba Abstinendi accusandi, admirandi, amandi, appetendi, Consequendi contemnendi, Desinendi, differendi, Egendi, excellendi, Fruendi, Imperandi, impl'endi, incipiendi, Parcendi, participandi,

privandi, Recordandi, Vendendi, Genitivo gaudent.

Verba sensûs gaudent Genitivo; præter ea quæ ad visum pertinent. Sed Atticè omnia Accusativo.

Quibuslibet Verbis additur Genitivus absolutè sumptus: ut, ἐμοῦ διδάσκοντος: & Atticè Accusativus.

Verba acquisitivè posita, item Certandi, colloquendi, conveniendi, Dandi, Exprobrandi, Gaudendi, Juvandi, Precandi, Reprehendendi, Sequendi, Utendi, Dativum exigunt.

Instrumentum, Causa, & Modus actionis opponuntur Verbis in Dativo.

Hæc variam habent Constructionem, ἐπιλείπει μοι, καὶ με τόδε· ἄρχει τῆς πόλεως καὶ τῇ πόλει· λοιδωρῶ σοι, καὶ σε. προσκυνῶ τῷ θεῷ, καὶ τὸν θεόν.

Passiva exigunt Genitivum cum Præpositione, ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ, & πρός: ut, ὁ νῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται. Qui nonnunquam in Dativum vertitur: ut, πεποίηται μοι.

Passiva

Paſsiva per Synecdochen Accuſativo junguntur : ut, πλήττομαι τὴν κεφαλήν.

Paſsiva regunt Accuſativum Activorum ſuorum : ut, μωρῷ οὐ πιστεύεται τὴν ἀρχήν· quia dicimus, μωρῷ οὐ πιστεύομεν τὴν ἀρχήν.

Plurima Activa paſsivè ſæpe ſignificant, & paſsivam conſtructionem habent.

Imperſonalia exigunt:
- Gen. δεῖ, δεῖται, προσέδει, *opus eſt.*
- Gen. & Dat. δοκεῖ, μέλει, μεταμέλει, προσήκει, διαφέρει, μέτεστι, ἐνδέχεται.
- Dat. συμβαίνει, ἔξεστι, γίγνεται, πρέπει.
- Accuſativum cum Infinitivo, χρὴ, πρέπει, δεῖ.

Pro Gerundiis & Supinis uſurpant Græci Infinitivum vel cum Articulo, vel ſine Articulo : ut, λέγειν ἀγαθός· καιρὸς τοῦ βοηθεῖν· ποιεῖν αἰσχρόν.

Cùm ſignificatur neceſsitas, utuntur Græci Adverbiis Poſitionis, quæ regunt plerunque Dativum vel Accuſativum : ut, ἰτέον μοι, *eundum eſt mihi.* Sæpe regunt caſus ſuorum Verborum : ut, μνημονευτέον θεοῦ.

Participia ponuntur loco Nominum : ut, τόξων εὖ εἰδώς, pro εἰδήμων, *arcuum peritus.*

Nonnunquam Participia loco Infiniti ponuntur, plerunque verò in Verbis perseverandi & desistendi: ut, ἐ παύσομαι γεάφων, *non cessabo scribere.*

Articulus, si præponitur Infinitivo, pro Nomine sumitur in omni casu: ut, τὸ φρονεῖν *sapientia*, τῷ φρονεῖν *sapientiæ.*

Adverbium cum Articulo fit Adjectivum: ut, τὰ ἔξω *externa*, οἱ πέλας *vicini*, τῷ πλησίον *vicino.*

Articulus cum περὶ, ἀμφὶ, χτὶ, πρὸ, & similibus, vel cum nomine proprio, idem significat quod nomen ipsum, vel comitatum: ut, οἱ περὶ ἱερὰ, *sacerdotes.*

Ponitur Articulus Præpositivus pro Subjunctivo: ut, τὸ ῥᾷστον ἀπάντων, pro ὃ ῥᾷστον, *quod facta facillimum.*

Articulus cum Genitivo Substantivi significat possessionem: ut, τὰ μητρός· τὰ Πλάτωνος.

Articulus cum Conjunctionibus μὲν & δὲ, habet locum in divisionibus: ut, οἱ μὲν καλοὶ, οἱ δὲ κακοί. Item Adverbialiter: ut, τῇ μὲν, τῇ δὲ, *partim.*

Articulus τὸ præponitur quibuscunque dictionibus τεχνικῶς. Quæ

Quæ significant partem Temporis, usurpantur frequentiùs in Gen. nonnunquam in Dat. & Acc. ut, νυκτὸς καὶ ἡμέρας.

Græci in locis designandis sæpissimè utuntur Præpositione : ut, ἐξ Ἀθλιῶν, εἰς Βρεταννίαν.

Aliquando usurpant Adverbia

in { θι & σι, *in loco* : ut, ἐραϊκόθι, Ἀθλίῃσι.
δε, σε, & ζε, *ad loc.* ut, οἴκαδε, ἐρανόσε.
θεν, *de loco* : ut, οἴκοθεν, *domo*.

Adverbia loci, temporis, numerandi, separandi, copulandi, ordinis, causæ, comparationis, & indignationis, Genitivum post se recipiunt.

Ἄμα & ὁμῦ gaudent Dativo.

Μὰ & νὴ jurandi, Accusativo.

Ὦ, Nominativo, Gen. Acc. & Vocativo.

Ὦ vocantis vel exclamantis construitur cum Nominativo.

Aliquando solus Genitivus ponitur : ut, τῆς τύχης !

Duæ Negativæ apud Græcos plerumque vehementiùs negant.

Optandi particulæ, αἴθε, εἴθε, & ὡς præponuntur Imperfecto ὤφελον, seu ὄφελον;

& Aor.2. ὤφελον seu ὄφελον, sequente infinitivo.

Multa Adject. fœm. adverbiorum naturam induunt: ut, ἰδίᾳ, δημοσίᾳ. Sic ἀρχὴν, & τὴν ἀρχήν.

Conjunctiones ἐὰν, ἐπειδὰν, ἵνα, ὄφρα, ὅπως, ὅταν, ὁπόταν, κἂν & ἂν pro *licet*, ὅπως pro πῶς, Indicativo junguntur.

Ὅτι *quòd*, Indicativo, aliquando Opt. & Subjunctivo: sic διότι, καθότι.

Ἐπεὶ & ἐπειδὴ, Indicativo & Infin.

Ἐφ' ᾧ *ob quod*, Indic. & Infinitivo.

Ὡς & ὥστε, Subjunctivo & Infinitivo.

Εἰ præcipuè Indicativi præteritis, aliquando Subjunctivo.

Ἂν acceptum δυνητικῶς omnibus modis inservit nisi Imperativo. Indefinitè, Subjunctivo, aliquando Optativo. Sæpissimè redundat, aliquando deest. Præteritis perfectis nunquam adjungitur.

Præpositiones 6. monosyllabæ, 12. dissyllabæ, serviunt Genitivo, Dativo, & Accusativo.

Ἐν soli Dativo jungitur. Εἰς & ἐς Accusativo.

Ἐξ

Ἐξ & ἐκ Genitivo. Σὺν & ξὺν Dativo. Πρὸς Genitivo *à*, & *coram*, Jurandi quoque eſt nota. Dativo *ad*, Accuſativo *ad* & *adverſús*. Πρὸ *ante*, ſoli Genitivo.

Παρὰ cum Genitivo *à*, *præ*, *præter*. Cum Dativo *prope*, *juxta*. Cum Accuſativo *apud*, *præter*.

Ἀνὰ *per*, cum Accuſativo ſolo; ſed Poeticè Dativo.

Διὰ cum Gen. *per*, *cum*. Acc. *propter*.

Κατὰ cum Genitivo *contra*, *de*, *per* in jurando, *præ*, *ſupra*. Accuſativo, *ſecundùm*, *pro*.

Μετὰ cum Genitivo *cum*. Cum Dativo Poeticè *inter*. Accuſativo *poſt*.

Ἀντὶ cum Genitivo *pro*. Περὶ cum Genitivo, *de*, *præ*. Acc. *circa*. Dat. *ex*.

Ἐπὶ cum Genitivo *in* vel *circa*, *ſuper*. Cum Dativo, *propter*, *in*, *ſuper*, *poſt*. Accuſativo, *ad*, *propter*, *contra*.

Ἀμφὶ cum Genitivo *de*. Cum Dativo, *pro*, Poet. Cum Accuſativo, *circa*.

Ἀπὸ cum Genitivo, *à*. Ὑπὸ cum Gen. *ſub*, *propter*. Cum Dat. *ſub*. Acc. *ſubter*.

Ὑπὲρ cum Gen. *pro*, *de*, *ſupra*, *præter*.

Præpoſitiones

Præpositiones aliquando postponuntur, tono retracto.

Translato accentu, Præpositiones fiunt Verba: ut, ἔνι pro ἔνεστι, *licet*; ἔπι pro ἔπεστι· πέρι pro περίεστι. Sic ἄνα *surge* pro ἀνάστηθι.

Poetæ sæpe Præpositiones per Tmesin dissolvunt.

Infinitivus sæpissimè loco Imperativi usurpatur: ut, μηδὲν ἄγαν σπεύδειν.

De Accentibus Regulæ Generales.

Si ultima sit brevis, acuitur Antepenultima; sin longa, penultima: ut, ἄνθρωπος, ἀνθρώπου.

Excipe voces Atticas, Participia præt. pass. & Verbalia in έος. Et composita à κτείνω & τρέφω activè sumpta: ut, μητροκτόνος, *matricîda*: non passivè, ut μητρόκτονος, *à matre occisus*.

Longa naturâ ante finalem brevem, si tonum habuerit, circumflectitur: ut, σῶμα.

Excipe οἴκοι *domi*: nam οἶκοι sunt *ædes*, ab οἶκος.

Diphthongi enim αι & οι pro brevibus habentur.

In

In tribus prioribus Declinationibus Simplicium, si acutus sit in ultimâ, Gen. & Dat circumflectitur in omnibus numeris: ut, θεὸς, θεοῦ, θεῷ, θεοῖν, θεῶν, θεοῖς.

Si accentus sit in penultimâ, ubique manebit: ut, λόγος, λόγου, λόγῳ.

Si circumflexus sit in penultimâ, mutatur in acutum, cùm ultima longa est: ut, οἶκος, οἴκου, οἴκῳ.

In Quintâ Declinatione, Acutus in ultimâ recti erit in penultimâ obliquorum: ut, τριὰς, τριάδος· nisi penultima sit longa naturâ: ut, σωτὴρ, σωτῆρος.

Accentus in penultimâ, transfertur in antepenultimam obliquorum, cùm ultima sit brevis: ut, βῆμα, βήματος· μάρτυρ, μάρτυρος.

Monosyllabæ Quintæ Declinationis hanc formam sequuntur: χεὶρ, χειρὸς, χειρὶ, χεῖρα, χεῖρε, χειροῖν, χεῖρες, χειρῶν, χερσὶ, χεῖραι.

Excipe θεὶς, θέντος· ὢν, ὄντος. Item Genitivos παίδων, Τρώων, πάντων, δάδων, δμώων, φώτων *luminum*. Nam Monosyllaba circumflexa hìc retinent tonum in priore.

Sic

Sic πᾶσι à πᾶν· & τίς Interrogativum.

Nullo accentu notantur ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, ὑ, ὑκ, ὑι, ὡς. In fine verò, ὄκ, ὄχ, ὣς, ἓξ, & plerumque ὅ.

Encliticæ Dictiones

Τὶς, *quidam*, Indefinitum: μοῦ, μοὶ, μέ· σοῦ, σοὶ, σέ· ἕ, οἵ, ἑ, non inclinant.

Verba εἰμὶ & φημὶ, per totum præsens Indicativi, exceptâ secundâ singulari.

Adverbia ποτὲ, ποθὲ, πῦ, πω, πως, πῃ indefinitè sumpta.

Conjunctiones κε, τε· & Expletivæ innumeræ, ut ῥα, γε, νυ, περ, τοι, &c.

Hæc inclinant accentum juxta hæc exempla: ἄνθρωπός τις· ζῶμά τι. Amittunt sic: λόγῳ σου· ἀρῶ σε· ἀγαθόν τι.

Ἐστὶ in initio Orationis, vel immediatè postpositum his Adverbiis, ὄκ, ὡς, οὐ, εἰ, ἀλλὰ, & τοῦτ', acuitur in primâ. Aliàs sic se habet: ἐρμῆς ἐστι. λόγος ἐστὶ· φοῖνιξ ἐστὶ· φαῦλός ἐστι· ἄνθρωπός ἐστι.

FINIS.